

MINDY

Marvin was te slim voor VMBO 3, maar hij leerde niet graag. Hij had ooit HAVO gedaan, en was zelfs in de HAVO/VWO burgklas begonnen, maar hij wilde niets voor school doen. Hij bleef in niveau afdalen totdat het niveau van zijn lessen gelijk was aan dat van zijn eigen luilakkerij. Zo kon hij het zich permitteren om naar school te gaan, zichzelf door alle lessen heen te bluffen en thuis helemaal vrij te zijn.

Marvins vader was naar Albanië vertrokken toen hij 11 was, smoorverliefd op een Albanese schone. Toen zijn vader zijn vertrek wilde uitleggen aan Marvin zei hij: "Echte liefde vind je op de gekste plekken." Albanië is wel een gekke plek. Wat hij daarmee ook zei, weliswaar zonder woorden, was dat Marvin de vrucht was van een liefdeloos huwelijk. Zijn moeder was ook debet geweest aan de ongesproken woorden. Marvin was er immers gekomen omdat vader het wilde. Moeder had het voor hem over gehad, maar toen vader wegging bleef ze zitten met het kind dat ze voor iemand anders had gebaard.

Na het vertrek van zijn vader voer het zinkende schip dat 'gezin' heette door. Zijn moeder werd depressief en Marvin raakte het contact langzaam met haar kwijt. Marvin was een verwaarloosd kind aan het begin van zijn puberteit, hij maakte geen vrienden en ook geen vriendinnen. Toen zijn vader net vertrokken was keek hij tv, heel veel tv. Dat is het moment dat hij zijn liefde voor Mega Mindy ontwikkelde. Dat was tenminste een vrouw om tegenop te kijken, in tegenstelling tot het hoopje ellende dat hele dagen aan het aanrecht gekluisterd stond te wachten tot haar man terugkwam. Mega Mindy in haar strakke roze pak, met haar mooie blonde krullen, pakte de *bad guys* aan: "Ik ben Mega Mindy, en jullie zijn boeven, en als er iets is waar ik slecht tegen kan zijn het wel boeven." Fantastisch vond hij dat!

Op zijn elfde keek hij nog op tv naar Mega Mindy, maar een jongen aan het begin van zijn puberteit gaat gauw genoeg andere dingen ontdekken. Marvin werd wegwijs op het internet en ontdekte vanaf zijn bureautje in zijn kamer de diepste krochten van het wereldwijde web. Zijn afhankelijkheid van Mega Mindy begon zijn leven te overheersen.

Op een doorsnee dag kwam Marvin dan thuis, schreeuwde "Hoi!" naar zijn moeder en holde naar boven, naar zijn kamertje. Hij deed dan de gordijnen dicht en de deur op slot, zodat het licht van zijn computerscherm het enige licht in de kamer was, en dat de kamer kleurde als de kleuren van de beige beeldbuis. De kamer kleurde roze, roze van Mindy, Kinky Mindy. Kinky Mindy was de pornodoppelgänger Mega Mindy, en Marvin was ermee geobsedeerd. "Eten!" schreeuwde zijn moeder.

Alleen voor het eten kwam hij tussendoor naar beneden, meestal was het spaghetti met 'iets'. Daar zat hij dan, alleen met zijn moeder zijn eten weg te schrokken dat het zijn lieve lust was. Elke seconde die hij langer aan het eten besteedde, kon hij niet besteden aan Mindy. Zijn moeder sprak hem er niet op aan, die was afgemat door haar middagdosis antidepressiva. Zes doses Valium 'a day, keep the doctor away.'

Na het eten ging Marvin weer naar boven om de spannende avonturen van Kinky Mindy weer te zien. Het leek wel alsof zijn leven zich afspeelde binnen die vier muren. Zijn verslaving aan Kinky Mindy kon hij niet meer binnen de grenzen van zijn kamertje bewaren. Op school merkte hij aan de tintelingen in zijn broek dat als er meisjes in de buurt waren hij meteen opgewonden werd. Hij

MINDY

had een trucje om de erectie mee af te wenden. Telkens als het gebeurde dacht hij aan appeltaart “Appeltaart, appeltaart, appeltaart, appeltaart etc.”

Op een goede dag praatte hij met een meisje dat hij leuk vond: “Hoi Marjolein, was het nog gelukt met je proefwerk wiskunde?” “Net, ik heb me er met een zesje vanaf gem...” “Wat is er?” Marjolein kon alleen naar beneden kijken. De knopengulp van Marvins broek was helemaal opengesprongen. Het leven was niet eerlijk voor Marvin, hij was doodongelukkig en toen hij zijn geluk bij een meisje ging beproeven werd hij afgestraft door zoiets gênants.

Marvins onzekere bestaan kabbelde nog voort en hij slaagde met een lijst vol achten en negens voor zijn VMBO eindexamen. Zijn MBO-opleiding ‘administratie’ rondde hij in 3 jaar af, en hij leefde net zoals hij tijdens de middelbare school had gedaan: ‘Eat, sleep, Kinky Mindy, repeat.’ Maar nu was hij klaar met school en was het tijd voor een grote mensenbaan. Dat ging niet zo makkelijk, want Marvin was geen teamplayer, ook geen people person, en hij werkte eigenlijk ook niet zo goed op stand-alone basis. Zijn werkloze leven vulde hij met Kinky Mindy, tot op de dag dat hij een vacature zag op de website van Meiden van Holland welteverstaan.

Dit was Marvins kans, als hij ergens wel verstand van had was het van porno. En van de dag dat hij letterlijk uit zijn gulp klapte had hij geleerd dat hij, zoals de Engelsen zeggen, ‘hung like a horse’ was. Op de casting bleek hij gelijk te hebben, zijn acteertalent noch zijn lichaam waren om over naar huis te schrijven, maar die paardenlul was wel de moeite. Hij was nog extra groot omdat hem bij de casting werd verteld waarvoor hij gecast werd: Kinky Mindy. Zijn dromen werden werkelijkheid! “Woensdag om 10:00 uur beginnen we!” had de regisseur gezegd. Het was maandag, en Marvin heeft twee nachten niet geslapen. Hij had zichzelf de ijzeren discipline opgelegd om de computer niet aan te raken.

Woensdag was het dan zo ver, de da dag waar hij naartoe had geleefd. Eenmaal ‘on set’ werd hij geconfronteerd met een Mindy zonder roze pak, gewoon in een badjas en zonder make-up. Twee lege holle oogkassen staarden hem aan. Het soort leegte dat je in je gezicht krijgt na zes jaar prostitutie en allerhande verslavingen. “Mindy, aangenaam.” zei ze ongeïnteresseerd. “Uhm... Marvin.” stamelde hij. Toen er gefilmd moest worden merkte hij dat er niks gebeurde. Ondanks de make-up en het masker stond het doodse gezicht van Mindy op zijn netvlies getekend. Marvin kon aan niets anders denken. “Maakt niet uit, het is ook spannend...” zei de regisseur. “Ga anders even bij Daisy langs voor een warming-up.”

Daisy was de vrouw ‘on set’ die ervoor zorgde dat mannen hoe dan ook konden ‘presteren’. Ze was moddervet, had hoge laarzen en visnetkousen aan. Op haar linkerborst had ze tatoeage van een neushoorn. Haar vetrollen waren elegant over haar schoot gedrapeerd. “Kom maar even, dan stoom ik je klaar.” Ze warmde even haar handen op en knoopte een gesprek aan alsof het een gesprek bij de kapper was. “Hoe is het dan met jou?” Terwijl haar fluweelzachte worstvingers hun werk deden bedacht Marvin dat niemand dit ooit aan hem had gevraagd. De worstvingers bleken hun vak goed te verstaan, en Marvin kon maar aan een ding denken: “Appeltaart, appeltaart, appeltaart, appeltaart, appeltaart, appeltaart!” Maar alle appeltaart in de wereld zou hem niet kunnen weerhouden van zijn geluk. Het was de gelukkigste dag van zijn leven! Hij schreeuwde het uit: “APPELTAART!!!” Terwijl hij herstelde van zijn lichamelijke uitputting moest hij denken aan zijn vader: “Echte liefde vind je op de gekste plekken.”